

มุกกลับเชื่อมโยง'ศก.ภูมิภาค' ผ่านน้ำโขง-สามเหลี่ยมทองคำ

รายจา

หัวใจสำคัญของการพัฒนาความร่วมมือ
ร่วมเมื่อสิ่งเชื่อมเศรษฐกิจ ที่รัฐบาลไทย ลาว พม่า
และจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนาน) เห็นชอบร่วมกัน
ตั้งแต่ปี 2535 คือการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม
ระหว่างสี่ประเทศเพื่อกระตุ้นให้เกิดการค้าการ
ลงทุนและการท่องเที่ยวระหว่างกันให้มากขึ้น

การเดินทางโดยรถไฟ-ท่องเที่ยวผ่านแม่น้ำโขง
จากเชียงแสน-เชียงรุ่ง ระยะทางราว 380 กม.
ถือเป็นการเชื่อมโยงที่ทำได้ง่ายที่สุด เพราะเป็น
เส้นทางธรรมชาติที่ไม่ต้องลงทุนมากมายนัก และ
จะเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับธุรกิจต่อเนื่องอื่นๆ ใน
สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจตามแนว

ในเดือนตุลาคมปี 2537 ที่ประชุมทั้งสี่ชาติ
ที่เวียงจันทน์ไม่มีมติรับร่างข้อตกลงว่าด้วยการเดิน
เรือเชิงพาณิชย์ในแม่น้ำโขง เป็นการวางระเบียบ
ให้การเดินเรือผ่านแม่น้ำของประเทศสมาชิกอยู่
ภายใต้กฎกติกาเดียวกันและเมื่อ 20 เม.ย.43
รัฐมนตรีคมนาคม 4 ชาติคือ พม่า ลาว จีน ไทย
ก็ลงนามเปิดการเดินทางเรือพาณิชย์ในแม่น้ำโขงร่วม
กันที่ท่าเรือหลักประเทศพม่า และในวันที่ 26 มิ.ย.44
ก็มีการทำพิธีเปิดการเดินทางเรือที่ท่าเรือเชียงรุ่งอย่าง
เป็นทางการขึ้น

พิธีการเปิดเดินเรือ ถือเป็นปฐมบทของ
สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการหลังจากที่ 7-
8 ปี (ก่อนการลงนามเปิดใช้แม่น้ำโขง) อยู่ใน
ภาวะล้มลุกคลุกคลานมาโดยตลอด

แต่ในช่วงเวลาที่ใช้แม่น้ำโขงในเชิง
พาณิชย์ล้มลุกคลุกคลานอยู่นั้น ขบวนการเดิน
ที่ท่ามาหากันกับแม่น้ำโขงกลับไม่ล้มลุกคลุกคลาน
ตามไปด้วย โขงทงกลับกัน ขูรกรรมระบบ
ต่างๆกลับเติบโตขึ้นอย่างไม่หยุดและมีการดำเนิน
การกันอย่างต่อเนื่องมาถึงทุกวันนี้

โดยเฉพาะ การลักลอบนำพาชนชาวจีน
เข้าราชอาณาจักรไทย ผ่านเข้าทางแม่น้ำโขง
จากสิบสองปันนา-พม่า หรือลาว เข้าไทยทั้งด้าน
อ.แม่สาย และเชียงแสน จ.เชียงราย ก่อรายได้
ไม่เคยมขาด

การลักลอบนำคนจีนเข้าประเทศไทยผ่าน
ทางชายแดนด้าน อ.เชียงแสน จ.เชียงราย
ปัจจุบันแยกออกเป็น 2 เส้นทางหลัก ๆ คือ

1. เส้นทางที่ออกจากด่านภอนเหลย เขต
ปกครองตนเองสิบสองปันนา ประเทศจีน แล้ว
ล่องมาที่เรือสินค้าครึ่งละ 5-10 คน ในความ
ของคนค้าขายที่คิดมากับเรือสินค้าจีน ที่จะส่ง
สินค้ามาไทยที่ อ.เชียงแสน หรือเข้าพื้นที่ท่าเรือ
บ้านปาง จ.ท่าขี้เหล็ก โดยเมื่อเรือเหล่านี้ล่องลง
มาถึงท่าเรือบ้านเมอ สปป.ลาว กลุ่ม "ผู้โดยสาร"
ก็จะลงจากเรือขึ้นฝั่ง สปป.ลาว ที่บ้านเมอ พักค้าง
คืนที่บ้านเมอมาก่อนที่จะหาช่องทางเดินทางเข้า
ประเทศไทยต่อไป

2. กลุ่มคนจีนจะเดินทางสู่ลาวทางบกผ่าน
เข้าทางเมืองสิขี แขวงหลวงน้ำทา ประเทศลาว
แล้วเดินทางมาที่ท่าเรือเชียงก๊ก ของลาว (ระยะ
ทางจากเมืองสิขี-เชียงก๊ก ราว 60-70 กิโลเมตร)
จากนั้นขึ้นเรือเร็วล่องมาตามแม่น้ำโขง มาขึ้น
ฝั่งที่บ้านเมอ หรือท่าเรืออีกอย่างหน่วย ก็จะเดิน
ทางต่อเข้าไทยด้าน อ.เชียงแสน จ.เชียงราย ทั้งนี้
กลุ่มคนจีนเหล่านี้ เดินทางมาตามแม่น้ำโขงกัน
ทุกวัน

ทั้งที่ข้อเท็จจริงแล้วชาวจีนที่จะเดินทาง
เข้าไทยผ่านเส้นทางคมนาคมสายนี้ต้องให้หนังสือ
เดินทางและผ่านการตรวจลงตรา (วีซ่า) ที่ด่าน

ท่าเรือบ้านเมอ แขวงบอลิควั สปป.ลาว อีกจุดหนึ่งที่มีการลักลอบนำคนจีนขึ้นฝั่งก่อนหลบหนีเข้าไทย

ตรวจค้นซีไอเอ (CIA) มาในชื่อ และว่าก่อนทางนี้
รัฐบาลไทยเคยมีนโยบายเมื่อปี 2542 ให้ใช้ Entry
Exit Travel Document ทดแทนวีซ่าเพื่อเป็น
การส่งเสริมการท่องเที่ยวแต่ก็ได้ถูกรัฐบาลปักกิ่ง
สั่งยกเลิกไปแล้ว ในเดือนเม.ย.ปีเดียวกันเนื่องจาก
รัฐบาลทั้ง 2 ประเทศไม่ได้ทำความตกลงกันให้ใช้
เอกสาร นอกจากนี้หน่วยงานบางหน่วยงานก็ได้
รับมอบอำนาจจากทางกรมศุลกากรให้นำออก
เอกสารนี้ได้ก็ได้ถูกสั่งยกเลิกการใช้มาจนถึงกล่าว
เท่านั้น

เมื่อกลุ่มคนจีนเหล่านี้มาถึงเชียงแสนจะถูก
นำตัวเข้าพักที่สถานกักกันชั่วคราวต่าง ๆ ของกลุ่ม
นายทุนที่เข้าไปมีส่วนพันพันเรื่องนี้อยู่ และกำลัง
สร้างอาคารใหม่ขึ้นมาอีกจำนวนมาก ในขณะที่
จากนั้นจะถูกส่งตัวขึ้นโปนบนคอยแอสสอง เพื่อ
มีภาษาหรือรอจังหวะการเดินทางต่อไปยังพม่า
หรือเดินทางออกไปประเทศที่ 3

ขณะที่ข้อมูลของตำรวจภูธรภาค 5 ระบุว่า
การเดินทางเข้าไทยของคนจีน ไม่ได้ใช้แม่น้ำโขง
เป็นเส้นทางหลัก แต่ส่วนมากจะใช้ทางบกผ่าน
ประเทศพม่า-ลาว เข้ามาทางอ.แม่สาย-อ.เชียง
ของ-อ.เชียงแสน จ.เชียงราย จากนั้นบางส่วนจะ
ถูกส่งตัวไปพักอาศัยเขตแม่สลอง-คอยมาตั้ง
ครอบครัวหมู่บ้าน หรือชุมชนจีนชื่อตามแนว
พรมแดนไทยด้านภาคเหนือ ก่อนที่จะเดินทางต่อ
เข้ากรุงเทพฯ-ประเทศที่ 3 ต่อไป

นอกจากนี้ ยังมีบางส่วนที่ไม่เข้าเขตไทยที่
อ.แม่สาย หรือชายแดนจังหวัดเชียงราย แต่จะ
ถูกส่งเข้าไทยด้านบ้านเปือยหลวง อ.เชียงดาว
จ.เชียงใหม่ตลอดจนชายแดนจังหวัดแม่ฮ่องสอน-
ตาก ซึ่งมีชุมชนชาวจีนชื่ออาศัยอยู่

แต่สำหรับคนที่ข้ามพรมแดนกับแม่น้ำโขง
หลายคน ยืนยันว่า วิธีการที่มีคนนำมาใช้กันเพื่อ
การหนีคือ เดินทางออกจากจีนมากับเรือสินค้าไม่ว่า
แม่น้ำโขง จากฝั่งจะขึ้นฝั่งในเขตพม่า บริเวณ
ก่อนถึงวัดศุภราชอุปถัมภ์(ตรงข้ามกับด่านเมืองมอ
ของลาว) จากนั้นจึงจะเดินทางต่อเข้าที่เรือหลักตรง
ข้ามกับอ.แม่สาย จ.เชียงราย ก่อนที่จะหาวิธีขึ้นดิน
ทางเข้าไทยไปยังแหล่งพักพิงคือ คอยแอสสอง-
ผาดัง จ.เชียงราย ก่อนที่จะเดินทางต่อไปยัง
กรุงเทพฯ หรือประเทศที่ 3 ต่อไป ส่วนคน ผู้ที่

จะข้ามพรมแดนลักลอบนำคนจีนเข้าไทยเส้นทางนี้ จะ
ทำไม่ได้เด็ดขาดหากไม่ใช่มูลนิธิหรือพล

เมื่อ 8-9 ปีก่อน ราวเดือนเม.ย. ปี 2536
เคยเกิดเหตุการณ์ 14 คนจีนลักลอบหนีออก
นอกประเทศโดยใช้วิธีเดินทางมาท่าเรือโขงในไทย
ผ่านแม่น้ำโขง ซึ่งถูกจับกุมได้ จากการสอบสวนพบ
ว่ามีบริษัควิวีเอ็กซึ่งร่ำรวยที่สุดของใต้หวันเข้าช่วย
ความสะดวกให้ และมีทุนท้องถิ่นในเชียงราย
ประสานงาน เป็นการเดินทางโดยใช้เรือสัญชาติ
จีนของบริษัทหัวหงกหวาด จำกัด เหตุการณ์ดัง
กล่าวเคยส่งผลกระทบต่อการใช้แม่น้ำโขงใน
การขนส่งสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจต้องเลื่อนออกไป

19 ก.ค.44 ก็เกิดเหตุการณ์ถล่มกัน
ให้เห็นอีกครั้งเมื่อมีการลักลอบนำชาวจีนแฝงเดิน
ใหญ่หลบหนีเข้าเมืองจากรายแดนด้าน อ.เชียง
แสน ผ่านพื้นที่ อ.แม่จัน จ.เชียงราย เจ้าหน้าที่
ตำรวจ สภ.อ.แม่จัน ลักจับได้ที่บริเวณถนน
พหลโยธิน สายเชียงแสน-แม่จัน ได้ผู้ต้องหา 6
คน เป็นชาย 4 คน หญิง 2 คน คือจ.ส.ต.ชัยณรงค์
สุรสิงห์,จ.ส.ต.สายันโกศลสิงห์พร,ส.ต.ท.จักรพรรด
จินหรา ทั้งหมดเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำตำบล
สบรวก สามเหลี่ยมทองคำ สภ.อ.เชียงแสน ส่วน
ที่เหลือเป็นชาวจีนแฝงเดินใหญ่ 3 คน เป็นเด็ก
หนุ่มชาวจีนอายุราว 20 ปี 1 คน และหญิงสาว
ชาวจีนอายุประมาณ 16 และ 17 ปีอีก 2 คน
ทั้งหมดเป็นชาวจีนจากมณฑลหูเจี้ยน ลักลอบ
เดินทางเข้าประเทศไทยโดยไม่มีการขอวีซ่าเดินทาง

กลุ่มผู้ต้องหาที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำ
ตำบลสบรวก สามเหลี่ยมทองคำ สภ.อ.เชียงแสน
ได้ให้การชี้ชัดทศว่า มีร.ต.อ.วฤทธิ์ วิทยพรพนธ์
เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายธุรการประจำ สภ.อ.แม่จัน
มีส่วนรู้เห็นด้วย

เหตุการณ์ในอู่ท่าของดังกล่าว ไม่ได้มีเพียง
2 ครั้งนี้เท่านั้นคนในท้องถิ่นพบเห็นกันเกือบทุกวัน
ริมฝั่งแม่น้ำโขงที่เรือเข้าเขตพรมแดนของไทย
ทุกจุด กลายเป็นช่องทางขึ้นฝั่งของชนชาวจีนได้
ทุกจุดนี้เป็นภาพอีกด้านหนึ่งของการเชื่อมโยง
เส้นทางคมนาคมในอินโดจีนตอนบนที่เห็นกันจน
เจเนตา พร้อมกับเรือสินค้าจากจีนที่ทอดค้อม
เทียบฝั่งเชียงแสนเห็นขึ้นทุกขณะ และเป็นเพียง
เส้นทางหนึ่งเท่านั้น ■